

АББАС СӨҮҢӨТ

**БИР
ЖЕТИМИН
ХОШБӨХТЛИГИ**

ЖӘНЧЛИК
БАҢЫ - 1967

АББАС СƏННƏТ

БИР
ЈЕТИМИН
ХОШБƏХТЛИЈИ

Бир пəрдəли пјес

М. Ф. Ахундов оьмя
Азэрбајџан Республикасы
Көтүл. Чопасы

КӨНЧЛИК

Бақы • 1967

ӨЗИЗ ДОСТЛАР:

Нәшрият өзфәалијјәт дәрнәјинә көмәк мөгсәдилә „Бизим театрда“ адлы репертуар мәчмуәси чап едәчәкдир. Бу мәчмуәјә мәктәб сәһнәләриндә, пионер дүшәркәләриндә, пионер евләриндә вә с. өзфәалијјәт дәрнәкәләриндә ојнанылмағ үчүн бир пәрдәли пјесләр дахил едилмишдир.

Мәчмуәјә дахил едилән пјесләр өзфәалијјәт дәрнәкәләринин ишини јахшылашдырмағда шакирдләрә јахын-дан көмәк едәчәкдир.

Бу һағда рәјинизи вә һансы јазычыларын пјесләри илә марағландығынызы нәшријјата билдирмәјинизи арзу едирик.

МӘЧЛИС ӘҲЛИ

(Иштирак едирләр)

Фаиг Әфәнди — мүәллим

Садај Һәсәнзадә — } Сәјли шакирдләр
Әсәд Әһмәдзадә — }

Исмајыл — тәнбәл вә надинч шакирд

Дадаш — Әсәдин атасы

Мәчлис мүәллимдәрин мәктәб отағында вағе олур. Фаиг Әфәнди сандалјада отуруб гәзет охујур. Һәјәтдә ушағларын ојнамағ сәси ешидилир. Исмајыл дөшү ачығ, үзү мүрәккәб илә гараланмыш ичәри кирир. Көзләрини вәһши кими ачыб-јумуб чығыра-чығыра данышыр вә кетдикчә сәсини јавашыдыр.

Исмајыл (*ағлаја-ағлаја*). Мүәллим әфәнди, Садај Һәсәнзадә дәрс охудуғум јердә кәлиб башыма бир јумруг чырпды ки, ағлым башымдан чыхды. Бир бахыныз, јери дә шишибдир (*Көстәрир*).

Фаиг Әфәнди. Мән сәни дә таныјырам, Садајы да (*Чешмәјини дүзәлдир*). Садај һеч вахт елә иһн етмәз.

Исмајыл. Мүәллим, һамыдан хәбәр алыныз, мән һеч нә етмирәм. Өз јеримдә отуруб дәрсимн охујур-дум; о нечә дәфә мәни вуруб, амма мәним јазығым кәлдији үчүн кәлиб сизә шикајәт етмәмншәм (*Әлини башына апарыб јаландан дејир*). Оф... оф... нечә ағрыјыр.

Фаиг Әфәнди (*бахыб көрүр ки, дөшү, гарны ачылмыш, пенчәји дүјмәләнмәмишдир*). Бу нәдир? Гарнын ачығ, дөшүнү дүјмәләмәк дә билмирсәнми, әдәбсиз!.. О нәдир? үзүн гапгара гаралмышдыр; мәкәр сән үзүнү јумурсан?

Исмајыл (аглаја-аглаја). Жуурам мүэллим! (Өзү-нү елэ көстөрир ки, куја утаныр).

Фаиг Эфэнди. Бу гара нөдир, үзүнү-көзүнү бу-ламысан?

Исмајыл. Гара писдир, мүэллим эфэнди, јаылыр. Фаиг Эфэнди. Нэ гара писдир, јаылыр; үзүнэ јазмајырсан ки.

Бу вахта Эсэд Әһмэдзаде ичәри кирир.

Эсэд. Мүэллим эфэнди, бу Исмајыл, Садајы елэ вурду ки, јазыгын бурнундан ган булаг кими ахыр (Исмајыл буну ешидәндә Эсәдә гаш-көзлэ ачыглары бәдәләјир вә өзүнү елэ көстөрир ки, куја аглајыр).

Исмајыл. Мүэллим, һамы шакирдләр мәнимлә дүшмәндирләр, һамысы кәлиб јаландан сизә шикајәт едир ки, сиз мәнә тәнбәһ едәсиниз.

Фаиг Эфэнди. Еј надинч. Елэ бунун үчүн габагча шикајәтә кәлмишсән?

Садај (үзү јујулмуш ичәри кирир). Мүэллим эфэнди, мән билмирәм бу Исмајыла нә етмишәм? Дүнән бир ермәни ушагы илэ күчәдә савашырды, мән дә кедиб аралашдырдым. Инди мәнән разылыг етмәк әвәзинә вурбу бурнуму ганатды.

Исмајыл (аглаја-аглаја). Мүэллим эфэнди, јалан дејир; сиз дә онун сөзүнә инанырсыныз!

Эсэд. Бах одур, алныны да дүнән ермәни ушагы вуруб шишдирибдир.

Исмајыл (ону һәдәләјир). Сән орада идин? Нә үчүн јалан данышырсан.

Фаиг Эфэнди. Ај јарамаз! Бәс дејирсән Садај сәни вурмушдур?

Садај (тәәччүблә). Мән сәни нә вахт вурдум?

Исмајыл (аглаја-аглаја). Һә, сән вурдун да...

Фаиг Эфэнди. Сәсини кәс, әдәбсиз! Надинчлик етдијин бәс дејил, кәлиб бир бөһтан да дејирсән!.. Бу күн бир саат һаһарсыз галарсан. Кет!

Исмајыл (аглаја-аглаја). Мүэллим эфэнди, мән нә еләмишәм?

Фаиг Эфэнди. Даһа нә едәчәксән? Мин дәфә сәнә тапшырмышам ки, динч ол, савашма. Күчә ушаглары илэ кәзмә... амма мәним сөзләрим һеч сәнин гулагында галмыр.

Исмајыл (аглаја-аглаја). Мүэллим эфэнди, дүканымызын габагында јазыгча-јазыгча отурмушдум, һеч кәслә ишим јох иди...

Фаиг Эфэнди (сөзүнү кәсиб). Һә, јазыгча-јазыгча; доғру дејирсән. Чох јазыг оглансан — машаллаһ.

Исмајыл. Бәли, јазыгча-јазыгча отурмушдум. Бирдән гоншумуз бир ермәни ушагы кәлиб башыма вурду, гачды. Мән дә дуруб ону вурдум.

Фаиг Эфэнди. Сәнин дүкандә нә ишин вар иди? Эсэд. Мүэллим эфэнди, һәр күн мәктәбдән чыхан кими дүкана јујурүр.

Исмајыл. Мән кетмирәм, анам јоллајыр.

Фаиг Эфэнди (јан тәрәфә). Тәгсир бунларын ата-анасындадыр; өвладларына тәрбијә вермәк әвәзиндә күчә-базарын чанына салырлар. Ушаг зај олур, кедир, бундан сонра бунлардан адам олармы? Тәрбијәсизлик, әдәбсизлик бунларда көк багламышдыр (Исмајыла). Мән сәнә демәмишәмми ки, дүкана кетмә? Дүнән атаны чағырыб она демәдимми? Итил бурадан, саат үчәчән һаһарсыз галарсан!

Исмајыл. Даһа кетмәрәм, мүэллим эфэнди. Бу дәфәлик мәнә багышла! Ушаглар һамысы мәнимлә дүшмәндирләр.

Фаиг Эфэнди. Сәни мин дәфә багышламышам. Амма әсла һалына тәфавүт етмәмишдир. Кет! Эсэд, сән дајан, сәнинлә сөзүм вардыр.

Исмајыл вә Садај кедирләр. Отагдан чыхан вахт Исмајыл Садајы дүртмәләјир вә гајыдыб көзалты мүәллимә бахыр.

Фаиг Эфэнди. Эсэд, һәрчәнд чох зәһмәт чәкдим, амма шүкүрләр олсун ки, зәһмәтим итмәди. Гори дарүлмүәллимининдә олан пансионә бир нәфәр шакирд гәбул етмәк үчүн вердијимиз әризәни оранын мүдири гәбул етмишдир. Сәнин чалышган вә сә'јли олмагына көрә гәрар гојмушуг ки, ораја сәни көндәрәк; көрүрсән ки, сә'јли олмаг нә гәдәр јахшыдыр. Сән чалышган вә сә'јли олмасадын, бу күн бу хошбәхтлик бир башга шакирдә гисмәт олачаг иди. Инди кет, ата-анана хәбәр вер ки, саһаһ сәни Горијә көндәрәчәјәм. Әзизим, орада чалыш, сә'ј ет, гој мүәллимләр сәни севсинләр. Инан

ки, үч илдэн сонра бир алим вэ камил инсан олуб вэтэнинэ гајыдачагсан; о вахт миллэт вэ инсанијјэтэ хидмэт едэрсэн.

Эсэд. Эфэндим, тэшэккүрлэр едирэм. Сизин јахшылыгларынызы мэн неч вахт унутмарам.

Фаиг Эфэнди. Кет евиниздэ де ки, палтарларыны назырласынлар. Сабаһ кэрэк кедэсэн!

Эсэд кедир. Фаиг Эфэнди гезет охумага башлајыр. Бу халда Садај ичэри кирир вэ бир тэрэфдэ гэмкин дајаныр. Мүэллим ону көрмүр. Бир аздан сонра мүэллим башыны галдырыб көрүр вэ ону чагырыр.

Фаиг Эфэнди. Садај, бураја кэл, көрүм нэ үчүн аглајырсан?

Садај. Эфэндим, мэкэр мэн чалышган дејилэм? Мэкэр мэн тэнбэлэм.

Фаиг Эфэнди. Нечэ? Сэнэ ким дејир ки, тэнбэлсэн?!

Садај. Бэс Горијэ Эсэди көндэрирсиниз, мэни нэ үчүн көндэрирсиниз? Онун ата-анасы вар. Мэн јетимэм, онун үчүнмү? Мүэллим эфэнди, мэни көндэриниз. Сөз верирэм ки, кечэ-күндүз чалышыб чох јахшы охујарам. Оранын мүэллимлэриндэн сорушарсыныз, экэр пис охусам, јенэ мэни кери гајтарарсыныз.

Фаиг Эфэнди. Садај, пахыллыг етмэ! Доғрудур, Эсэдин атасы вар. Амма онлар да фэгирдирлэр. О гэдэр пуллары јохдур ки, ушагларыны елм охумага көндэрсинлэр. Пахыллыг јахшы хасијјэт дејилдир. Сэн чалыш, онун кими оласан. Сэни дэ аллаһ гојса, кэлэн ил көндэрэрэм. Инди хэлэ балачасан.

Садај. Эфэндим, инаныз ки, артыг сә'ї едэчэјэм. Инди Эсэддэн бир аз кери галмагымын сәбэби одур ки, халамын евиндэ нөкэрчилик едирэм. Пансиона кирэндэ, дэрсдэн башга неч бир ишим олмајачагдыр. О вахт мэн чох јахшы охуја билэчэјэм. Мэн неч бир синифдэ галмарам.

Фаиг Эфэнди. Мэн сэнэ инанырам. Амма сэн дэ инан ки, инди даһа ону гојуб сэни көндэрмэк олмаз. Горидэ дэ билирлэр ки, биз ораја кими көндэрэчэјик.

Садај. Эфэндим, чох тэвэггэ едирэм, экэр мүмкүн олса...

Фаиг Эфэнди. Кэлэн ил, аллаһ гојса, сэни көндэрэрик. Кет, хатирчэм ол! (Садај кедир). Ах, нэ олајды ки, гүдрэтим олајды, бу ушагы агламага гојмаздым. Көндэриб өз хэрчимлэ охудардым. Гэм габил вэ хэм сә'їли вэ хэвэсли бир ушагдыр.

Дадаш кишинин сәси кэлир. Бајырдан кәндли дили илэ чагырыр.

Дадаш. Моллахана бурададыр?

Фаиг Эфэнди. Бујурунуз, бујурунуз!

Дадаш Эсэдин элиндэн тутуб ичэри кирир вэ ајаг үстүндэ дурур

Дадаш (чыгыра-чыгыра). Салам-элејкүм, молла! Мәсэлэн јахшысанмы? Аллаһа шүкүр биз јахшыјыг.

Фаиг Эфэнди. Эфэндим, бујурунуз, әлэшиниз.

Дадаш. Елэ белэ дэ јахшыдыр, раһатдыр. Сағ оласан, ај молла чан! Ахыр сэн бу ушагы лап зајетдин кетди ха... Бу күн бу мэним әһвалымы позуб хараб еләмишдир.

Фаиг Эфэнди (күлүмсүнүр). Иә олуб мэкэр?

Дадаш. А киши, мэн нэ билим, јахамдан тутуб дејир ки, Ғарыдурму, Ғурудурму, нэ зәһирмардыр, дејир ораја кедэчэјэм, Би, а... аглыны гара апарыб, дәли олуб, ахыр билмирэм бундан ахунд олачаг, эфэнди олачаг, ахыр нэ олачаг, көрэк?

Фаиг Эфэнди. Нэ үчүн, Дадаш дајы! Охујар, мүэллим олар. Бэс сэн истэмирсэн ки, ушагын охујуб камил бир адам олсун?

Дадаш. А киши, мэним ушагым бир аз сијаһи-сәриштэ баша дүшдү чохдур. Даһа чох охуса вөчдөн чыхар. Инди неч билмирэм буну сэн нечэ башдан чы-хартмысан; ахыр бунун нэ дедијидир.

Фаиг Эфэнди. Дадаш дајы, бэс биз дөрд-беш ај бундан ирәли Эсэд барэсиндэ данышмадыгмы вэ сэн дэ сөз вермәдинми ки, Эсэди көндэрэк кетсин? Инди бэс нэ үчүн разы олмурсан? Көрүрсэн ки, бир нөвлэ пара тапмышыг; нэ үчүн зәһмәтимиз һэдэр олсун?

Дадаш (јалтаглыг илэ). Сэнэ гурбан олум, мэн нэ вахт сөз вердим?

Фаиг Эфэнди. Нечэ нэ вахт сөз вердин! Дөрд-беш ај бундан ирэли аҕсаггалларын јанында кэлиб биздэн разылыг етмэдинми?

Дадаш. А башына дөнүм, о вахт сэн мэнэ јегин бир сөз дединми? Анчаг дедин ки, јазаг, нэ билим даһа нэ дединиз. Мэн дэ дедим ки, һэ јахшы... би, а... Гэлэт етмэдим ки, вај... ода, ојуна дүшдүк, а кишиләр...

Эсэд (*атасына*). Јаваш а киши, јаваш, бир аз гајда илэ даныш.

Фаиг Эфэнди. А гардаш, мэн сәни чәбрән оғлуну көндәрмәјэ вадар етмирәм ки... мэн сәнэ анчаг јахшылыг едирәм. Даһа ода, ојуна нэ үчүн дүшүрсән? Ушағыны мүфтэ охумаға көндәрирләр. Сән кәрәк разылыг вэ тәшәккүр едәсән.

Дадаш. Јох, молла чан, сән оласан аллаһ, бизим ушағын јахасындан эл чәк. Мэн өлмәмишәм ки, о чөлдән-чөлэ, дағдан-даға дүшсүн, өзкәләрин гапысында нөкәр олсун. Мәкәр мәнэ ејиб дејил? Ахыр мэн дэ өзүм үчүн бир адамам.

Фаиг Эфэнди. А гардаш, нэ сөзләр данышырсан? Бир кәлмә баша дүш вэ анла! Биз сәнин оғлуну көндәририк ки, кедиб нөкәрчилик еләсин. Биз көндәририк ки, кедиб охусун, адам олсун, мәдәни олсун.

Дадаш. Быј, бу нэ сөздүр! Бәдәни олсун? Инди мэн охумамышам, бәдәним јохдур? Адам дејиләм... (*Тәрәфә*). Көр бирчә нәләр данышырлар; бишмиш тојуғун күлмәси тутур.

Фаиг Эфэнди. Јахшы адамсыныз. Дадаш дајы, амма елминиз олсајды, лап көзәл оларды.

Дадаш. Нечэ јә'ни бурун, гулағымы дәјишдирәдим?

Эсэд. Ата, мэн кетмәк истәјирәм, сән аллаһ гој кедим.

Дадаш (*оғлуна*). Кәс сәсини, һејван! (*башына бир гапаз вурур*).

Фаиг Эфэнди. Дадаш дајы, гулаг ас, көр нэ дејирәм. Наһаг јерә ушағыны бәдбәхт етмә; белә иш миндән бир ушаг үчүн мүмкүн олур. Эсэд габил вэ сә'јли ушагдыр. Она мәним һајфым кәлир. Јегин билирәм ки, бир нечә ил Горидә охујандан сонра камил инсан олар.

Дадаш. Молла чан, сән оласан аллаһ, бу хәтәни мәним башымдан рәдд ет! Билирәм, сиздән бир ушаг истәјибләр, бир јетимдән-заддан тапыныз, көндәриниз. Даһа мәним огулчугазымы әлимдән алмајыныз. Молла чан, вер эл-ајағыны өпүм. Аллаһ хатиринә мәни бу оддан-аловдан гуртар; ушагчығы да дәрәјә-тәпәјә салма. Сән аллаһ, мәнэ јазығын кәлсин.

Эсэд (*јавашча*). Нэ үчүн гојмурсан кедим, ај дәдә? Мэн кетмәк истәјирәм.

Дадаш. Сән чох гэлэт еләјирсэн! Ахмағын бири!

Эсэд. Белә, дәдә, чығырма! Бу чүрә бәрк данышмаг ејибдир.

Дадаш. Ада, демирәм сәсини кәс! Ахмаг, сәсини кәс! Бу саат дәрини боғазындан чыхардарам!

Фаиг Эфэнди. Гардаш, бәлкә сән башга чүр фикир еләјирсэн. Бу гәдәр бил ки, Горидә бир бөјүк мәктәб вар. Мэн дэ орада охумушам. Сәнин оғлуну да ораја көндәрирәм.

Дадаш (*тәәччүблә*). Пи... а... Мэн о гәдәр ахмаг дејиләм ки, баша дүшмүјәм.

Фаиг Эфэнди. Де јахшы... атан рәһмәтлик, биз дэ истәјирик сәнин оғлун кедиб орада охусун. Елмли, камаллы, мәдәни инсан олсун.

Дадаш (*тәрәфә*). Јаваш је, боғазында галар, мәни алдатмаг истәјир (*Мүәллимә*). Ахыр, молла чан, ејиб олмасын, Эсәдин анасы дејир ки, мэн ушағымдан бир саат да ајрылмарам. Истәјирсэн кедәк бизим евә, көр анасы нэ гијамәт гопардыр.

Фаиг Эфэнди. Һәгигәт билмирәм сизин бу ишинизә нэ ад гојум?

Дадаш. Молла чан, истәјирсэн мәни тут бурада, бир јахшы көтәклә, лап вур башымы да јар, мәни бу тәләдән гуртар. Аллаһ хатиринә, мәни бу хәтадан азад ет.

Фаиг Эфэнди. Дадаш дајы, сонра пешман оларсан. Амма о вахт чарә олмаз, вахты кечмиш олар.

Дадаш. Нэ үчүн пешман олурам. Ушағымдан эл чәкмәмишәм ки?

Фаиг Эфэнди (*тәрәфә*). Лап мән тәәччүб едирәм ки, дүнјанын бу ишыгы вахтында, ијирминчи әсрдә белә дэ гәрибә, надан авам олурмуш?

Дадаш (*тэрэфэ*). Ах... бу моллалар да данышыр-лар ha!. Ај бунлар узунчу олур ha!. (*Мүэллимэ*). Доғрусу, мэн сэнэ ушаг вермэрэм. Мэн ушағымы күчэдэн тапмамышам. Јумшаглыг илэ дејирэм. Көрүрэм ганмырсан, мэн, мэн о гэдэр ахмаг дејилэм. Билирсэн ки, нэ елэрэм ha...

Фаиг Эфэнди. Бундан артыг даһа нэ едэчэксэн? Сиз дә дејирсиниз ки, биз дә атајыг, адамыг. Ај ма-шаллаһ!..

Дадаш (*иртмәкләниб отурдуғу јердән һирсли галхыр*). Мэн кимдән әскијәм? Јә'ни сән бу кағызын ағыны-гарасыны гандын, адам олдун?.. Биз һејван олдуғ? (*Тэрэфэ*). Буна бах, көр нэ данышыр.

Фаиг Эфэнди. Гардаш, мәним вахтым јохдур ки, сәнинлә савашам. Сәнинлә данышмаг, вахты тәләф етмәк, вахты өлдүрмәкдир.

Дадаш. Нечә? Мәни өлдүрмәк истәјирсэн. Мәкәр өлкәнин јијәси сәнсэн? Күч дејил ки, мэн ушағымы вермирәм дә...

Фаиг Эфэнди. Гардаш, кет ишинә. Сәнинлә мү-баһисә еләмәјә мәним вахтым јохдур.

Дадаш. Нә, һәр илдә үч-дөрд дэфә бир-ики вәрәг чәрәкәләрини ушаглара вериб пул аланда вахтын олар!

Әсәд (*атасына*). Ата, бир аз әдәбли даныш, ејиб-дир.

Дадаш (*оғлуна*). Сәсини кәс, ахмаг! Узун даныш-ма! Дүш габағыма кедәк. (*Гајыдыр мүэллимә*). Сән дә галмајасан, мәктәбин дә. (*Сонра оғлуну бојнунун ардындан итәләјир*.) Сүр кедәк, надан.

Бунлар чыхандан сонра сәинәнин архасында ушаг аглаја-аглаја атасына дејир.

Әсәд. Ата, нэ үчүн белә гилү-гал едирсэн?

Дадаш (*оғлуна*). Ада, демирәм сәсини кәс, јохса, јохса лап башыны әзәрәм. Ахмағын бири.

Фаиг Эфэнди (*јалныз*). Инди кәл белә адамлар үчүн һәгги-сә'ј елә; зәһмәт чәк; ахырда бу да алдығым музд. Доғрусу, бизим мүсәлманлар үчүн мүэллим ол-магдан чәтин әзаб олмаз. Чалыш, вуруш, зәһмәт чәк, әзијјәтдә гал, буна јалвар, она јахар, бунун үчүн иш дүзәлт, ахырда разылыг әвәјиңә сөјүш ешидәчәксән. Аһ, билмирәм нә вахт хејир вә һәрримизи ганыб, дост вә дүшмәнимизи таныҗачағыг.

Бу һалда Исмајыл аглаја-аглаја ичәри кирир.

Исмајыл. Мүэллим әфәнди, мән отуруб дәрсими охујурдум, лап наһаг јерә Садај кәлиб мәнә бир тәпик вурду. Аз галмышды ки, лап јыхылыб голум сынсын.

Фаиг Эфэнди. Итил, чәһәннәм ол, надүрүст! Мән сәни таныјырам, сән нә јуванын гушусан.

Исмајыл (*аглаја-аглаја*). Елә сиз һәмишә Сада-јын сөзүнә инанырсыныз.

Фаиг Эфэнди. Дөшүнү дүмәлә, палтарыны дү-зәлт, биәдәб. Бу нәдир гарнын, дөшүн ачыг, кәлиб габағымда дајанмысан. Кет Садајы бураја чағыр. (*Ис-мајыл кедир. Сәһнәнин архасында учадан дејир*). Садај, Садај!

Исмајыл. Бујур, бујур, инди сән дә мәним кими наһарсыз галарсан. (*Садај горха-горха кәлир вә даја-ныр*).

Садај. Мүэллим әфәнди, инаныз ки, мән һеч бир шеј етмәмишәм. Исмајыл өзү...

Фаиг Эфэнди (*онун сөзүнү кәсиб*). Садај, гулаг ас, сән јетим олдуғун үчүн аллаһын сәнә рәһми кәлди. Сән Әсәддән хошбәхт олдун. Даһа ону көндәрмәјәчә-јәм. Кет һазырлан, сабаһ Горијә сәни көндәрәчәјәм.

Садај чох шад олуб о јан-бу јана бахыр.

Фаиг Эфэнди. Нә үчүн мат-мәттәл галдын? - Сабаһ јәгинән кедәчәксән. Кет һазырлан.

Садај. Мәним гијмәтли вә севкили мүэллимим? Сиз бу күн мәни әһја етдиниз. Аллаһ сиздән разы олсун. Билмирәм нә нөв илә сиздән разылыг едим.

Фаиг Эфэнди. Кет, әзизим! Умидварам ки, аз бир вахта камил бир инсан олуб өз вәтәнинә гајыдарсан. Вәтән вә милләтинә хидмәт едәрсән. Кет, елмин нуру илә нурлан вә чамаата билдир ки, елм вә мәдәнијјәт инсаны хошбәхт едәр. Кет, аллаһ сәнә көмәк олсун.

пәрдә

1912

НАШ ТЕАТР

Аббас Сиххет

СЧАСТЬЕ СИРОТЫ

Одноактная пьеса

(На азербайджанском языке)

БАКУ • ГЯНДЖЛИК • 1967

Редактору *К. Гасанзаде*. Рэссамы
А. Козлов. Бэдиі редактору *Ј. Агајев*.
Техники редактору *А. Акиф*.
Корректорлары *С. Габібзаде, В. Гасанов*

Јығылмаға верилмиш 26/V-1967-чи ил. Чапа имзаланмыш
10/VII-1967-чи ил. ФГ 18330. Кағыз форматы 84×108^{1/2}. Чап
в. 0,61. Учет нэшр. в. 0,66. Сифариш № 872. Тиражы 10000.
Гијмати 3 гәп.

Азербайжан ССР Назирлар Совети јанында Мәтбуат Комитәси.
"Кәнчлик" нәшријаты, Бақы, Гүсү Гачмјев күчәси, 4.
26 Бақы Комиссары адына мәтбәә. Әли Бајрамов күчәси, 3.

3 гон.

Ref-108272

